

"Kdykoli jsme vítězili, dále se to pokaždé více převahou ducha nežli mocí fysickou."

/ F. Palacký /

Z problémů budoucnosti.

Největším problémem budoucnosti nejsou dolary, ideologie nebo modní novinky a vynálezy, ale duše člověka a jeho vnitřní život.

Náš duševní život podléhá vývoji a vlivům. Základní vzdělání upravuje styk s vnějším světem, dává jedinci možnost uvažovat, posuzovat a hlavně přijímat či zamítat vlivy škodlivé, vlivy proti přirozené nebo náboženské etice, proti mravním zásadám společnosti.

Možnosti u v a ž o v á n í, p o s u z o v á n í a r o z h o d o v á n í závisí na výchově jednotlivce a na uspořádání jeho okolí. Duševní z n a l o s t, vědomost umožňuje rychlejší a snadnější rozhodování o p ř i j a t e l n o s t i vlivů a včasné nebo rychlé odmítnutí škodlivého vlivu může zabránit zbytečným poruchám. N e z n a l o s t nebo nevědomost je zase podkladem pro nejistotu, pro ztížené a pomalé usuzování a často zpožděním reakce nastávají škody nechtěné a neočekávané. K nejistotě se druží také strach a úzkost vrcholící ve zmátek, který přechází v apatii a u n i k á n í do okolí a do činnosti primitivní společnosti.

Mluvit o lidských právech, o d e m o k r a c i i a etice k člověku, který n e z n á základní pojmy práva a logického usuzování, pojmy o uspořádání lidské společnosti, je mařením času. Jedinec musí znát, musí mít vědomosti o věcech, o kterých má rozhodovat. V ý c h o v a jeho je beze sporu základním příkazem pokroku. Tento základ je vystaven stálému působení vlivů okolí, které mohou být kladným nebo záporným přínosem pro určité směry výchovy a jsou-li příliš silné mohou být příčinou apatie, útěku od zodpovědnosti a úniku. Duševní stálost a o d o l n o s t závisí tedy: 1/ na jakosti a hloubce vědění, 2/ na zaměření /pozitivní či negativní/ A NA SÍLE IMPULSU NEBO Vlivu

V ý c h o v a k vědění a ke vzdělání.

Výchovný systém spočívá na: 1. rodině /řeč, chování, mravní základy/
2. školním vzdělání 1., 2. a 3. stupně
3. kulturních vlivech okolí/ tisku, radia, televise, umění, politiky atd/

Rodičům by měl být usnadněn jejich úkol tím, že by absolvovali před narozením dítěte výchovný kurs o základech a metodách výchovy. Pokračováním by byl doplňovací kurs každé tři roky.

Š k o l n í výchova spočívá na: 1/ kvalitě učitelských sborů,
2/ vybavení školních budov,
3/ stálé kontrole osnovy a vývoje
4/ zlepšování metod.

Školní pomůcky a budovy podle potřeby učebních osnov. Jednotný základní program školení je nutný pro každý národní celek, protože všechny děti mají stejná práva dostat stejnou výchovu ať jsou kdekoli a stupeň jejich výchovy nesmí záviset na zručnosti a vynalézavosti učitelů, mládež nesmí být pokládána za pokusné králíky výchovných orgánů. Jednotným učebním osnovám a řádně redigovaným učebnicím, které dají nejen dětem možnost přehledného opakování látky ale i pro učitele jsou ukazatelem minimálních znalostí, které musí ovládat, musí být věnována velká péče.

Učitelé sbory musí dostat velmi důkladnou a pečlivě sestavenou výchovu, která musí být doplňována každoročně krátkým kursem před začátkem školního roku. Učitelé musí mít všeobecné a při tom důkladné vědecké znalosti umožňující jim zvládnutí učební osnovy, znalost aspoň jednoho ve státě užívaného jazyka přistěhovalců a konečně speciální znalosti výchovné /pedagogické/. Kontrola postupu nesmí mít na zřeteli osobu učitele ale výsledek jeho činnosti ve třídě.

Jakékoliv návrhy změn musí být přezkoušeny jsou-li vhodně připraveny pro zavedení do učební osnovy příštího roku. Přezkušovací komise by měla vyslechnout vyjádření všech zástupcůúčastněných skupin t.j. rodičů, učitelů, žáků, odborů event. zaměstnaneckých organizací, státu. Zvláštní pozornost musí být věnována osnovám občanské nauky a vlastivědy. Politické teorie a ideologie musí podat líc a rub teorie a praxe. Programy politických stran, jejich cíle a účel, musí být řádně vysvětleny bez jakékoliv stranické propagandy a nátlaku. Škola nesmí se stát střediskem politických zápasů.

Výchovný v l i v o k o l í, tisku, rozhlasu, televise, osobního styku je obrovský, je však podceňován jak zodpovědnými činiteli tak i jednotlivcem. Nadměrný důraz je kladen na uměleckou rekreaci a pobavu podle osobního vkusu a záliby zaměstnanců bez jakéhokoliv ohledu na potřeby společnosti a jedinců, kteří ji tvoří. K o n t r o l a je nutná a je možná jen výběrem spolehlivých pracovníků a sledováním dosažených výsledků. Samozřejmě demokratická ústava a zřízení nesmí být vystaveny volným útokům podvratu 5. kolony a anarchistů.

Tisk, rozhlas a televise by měly být p o k r a ě o v á n í m školního vzdělání a spolupracovat ve smyslu a doplňování učebních osnov. Negativní stránkou těchto vlivů je snadná možnost záměrného a vědomého nebo skrytého podvratu. Ukázkou toho jsou některé tak-zvané moderní a p r o g r e s i v n í směry jako:

1. uvolnění výchovné kázně v chování a vzdělání
2. vytváření místního rázu vzdělání a prostředí podle zájmů učitele,
3. odstranění jednotných osnov, učebnic a kontroly vývoje zkouškou,
4. zaváděním neodborných sil do výchovného procesu.

Pod záminkou o s v o b o z e n í žáka od "zhoubného" vlivu kázně a pořádku zatěžují ho, ačkoliv nemá ještě odborné znalosti a zkušenosti, zodpovědností za výběr a způsob provádění výchovy. Když student má navrhnout učební osnovu látky, kterou nezná a které se má teprve učit, pak i učedník by měl mistrovi předpisovat čemu ho má učit. Takovým přesunem své zodpovědnosti na žáka učitelé mohou vyvolat u citlivých jedinců nejistotu, napětí vedoucí k otřesu duševní rovnováhy, který se projeví apatií a společenskou netečností.

Jedinec vystavený každodenně zesilovaným nárazům vlivů nadprodukce, proměnlivosti, nestálosti, stupňované nabídky a jiných činitelů, stává se duševně méně odolným a je-li jeho zozříštěnost stupňována tak, že:

- 1/ uniká do minulosti a tribální primitivnosti,
- 2/ je snadno obětí specialistů perversity a morální anarchie,
- 3/ sdružuje se v unikových zrudách společnosti,
- 4/ ničí pro zábavu a uvolnění svého napětí hodnoty a instituce veřejnosti /školy, dráhy, parky, stromy atd/

Mírnějším výrazem duševní roztržitosti je snaha vytvořit ze sebe mimořádně osobitého jedince ať oblečením nebo chováním a mluvou. Odolnost proti roztržitosti a jiným následkům vlivu nadindustrialisace může být dána mládeži řádnou výchovou k sebekázni, k zachovávaní společenských řádů a pořádku, a také vědomím, že zkušeni odborníci jsou pověřeni výchovou každého jedince, kterému rovněž řád společnosti umožní úspěch v budoucnosti.

Naší snahou je vytvořit demokratickou, sociálně spravedlivou společnost, která je vybudována na základech demokratických práv, na uznaných zákonech etiky a na sociální spravedlnosti. Demokratická práva jsou součástí demokracie formulované jako vláda lidu, lidem a p r o l i d. Tím je míněn v š e c h e n l i d, ať stoupenci oposice nebo vlády. Aby všichni lidé mohli vládnout, buď přímo v nižších složkách samosprávy nebo prostřednictvím volených zástupců do parlamentů, musí znát systém, musí mít vědomosti, znalosti osob, jednání a problémů, které bude muset řešit. Při řešení musí rozumně uvažovat a rozhodovat a nesmí být obětí demagogických šablon, šlágrů a jiných triků propagandy, která jen využívá neznalosti a nevědomosti mas.

Společnost předkládá často komplikované problémy a tu je zapotřebí nejen výchovy a vzdělání, ale i p o h o t o v o s t i v logické úvaze, v tvoření a formulaci posudku. Tato pohotovost musí též spočívat na etických zásadách podložených vírou a tradicemi přirozeného vývoje společnosti. Tvoření posudku je ovlivňováno i citem jednotlivce, pocitem přátelství, soudáležitostí, hromadné zodpovědnosti a snahy dosáhnout duševního a hmotného blaha celé společnosti.

Pluralita demokracie, která dovoluje základní výchovu v rodině a tím podporuje pluralitní vývin jednotlivce a společnosti, je v rozporu s marxistickým centralismem a diktátem strany, jež se snaží omezit vliv rodiny na výchovu a na tvoření rozumných a logických úsudků jednotlivce. Úsudek a logika nejsou pro marxismus přijatelné.

Výchova jedince, stejně jako celé společnosti, je nejdůležitějším prvkem demokratického vývinu a pokroku, dobře vychovaný jedinec je nejlepší zárukou zabezpečení společnosti před podvratem, zaručuje stálost lidské společnosti a světového míru.

Protidemokratické prvky snaží se omezovat výchovu:

- 1/ infiltrováním zdrojů výchovy agenty podvratu a falešného pokroku,
- 2/ degradací demokratických institucí a států negativními zprávami /Watergate, vraždy, krádeže, špionáž a jiné/,
- 3/ potlačením hodnotných zpráv nebo jejich zkrácení,
- 4/ zaplnění programů hloupými tlachy bez významu a bez hodnoty.

Většina případů omezování výchovy je také prováděna pod rouškou demokratické svobody, která je pokládána za neomezenou osobní volnost počínání. Kolik práv a jaké povinnosti dává demokratická svoboda? Nejlépe možno odpovědět přirovnáním:

Ridič vozidla v poušti, je-li sám a neví kudy kam, má v o l n o s t jet kterýmkoliv směrem a jakoukoliv rychlostí.

Ridič vozidla v obydlené krajině musí volit cesty a používat jich tak, aby zachoval dopravní předpisy a bezpečnost jiných uživatelů vozovek. Zrovna tak člen demokratické společnosti má právo svobodně jednat, pokud jeho jednání neomezuje svobodu jiných nebo není v rozporu s demokratickými řády a cílem demokracie, kterým je b l a h o l i d u. Na výši výchovy, vědomostí a zkušenosti jedince závisí jak správně a jak rychle bude jednat.

Technologický pokrok v budoucnosti bude se projevovat:

1. rozmanitostí výrobků zvýšené a zrychlované výroby,
2. zvýšeným výkonem ve zkrácené pracovní době,
3. zvýšenou nabídkou výrobků,
4. prodloužením volného času.

Tyto čtyři složky budou působit na odolnost vnitřního života jednotlivce, který bude vystaven zvýšené výrobě, prodlouženému volnému času a tím zvýšenému bombardování smyslu komunikačními prostředky a vlivy často pochybené rekreace. Potřeba zrychleného zpracování vnímaných podnětů může způsobit tlak a napětí, které zatlačí určité, třeba i velmi důležité, informace nebo impulse do pozadí. Orgány vnímání a třídění informací a vlivů mohou být přetížením uvedeny do stavu chaotické roztržitěnosti a přejít do stavu úplné netečnosti - apatie.

K tomuto duševnímu zhroucení bude také jistě přispívat zvýšené tempo ve zkráceném pracovním čase. V období *industriaisace* byla pouze zvýšena rychlost výroby a vlivů s ní sdružených. V období *adindustriaisace* přistupuje ke zvýšené rychlosti výroby ještě stále zrychlování, ať plynulé či nárazové, vnějších nárazů a jevů. Stálost a trvanlivost jevů a vněmů byly nahrazeny rychlejší proměnlivostí a proměnlivostí a nadto stálým zrychlováním působícím na vnímání stále prudšími nárazy. Trvalé vztahy člověka k lidem, ke společnosti, k místům a k času jsou nahražovány proměnlivými vztahy /rodina/.

Tyto změny se nevztahují jen na vnější okolí, ale i na náš vnitřní život a záleží: 1. na naší duševní pevnosti a odolnosti proti nárazům, 2. na snadnosti zpracovávání vněmů, 3. na schopnosti vlády chránit jednotlivce a společnost před nadměrnou impulsy komunikačních zdrojů a okolí.

Závěrem: Politická polarisace společnosti začíná stále ostřeji dělit levice od pravice. Nakonec nezbude než vypracovat plán a vytvořit dvě územní zóny: levicovou a pravicovou. V každé zóně by příslušníci příslušné ideologie mohli nerušeně, bez tření a zápolení, bez KGB a CIA, uplatňovat a vyvíjet - prakti své ideály.

JAF.

ROZPRAVY vydává nepravidelně Společenství nového řádu,
4/520 Drummond Street, Carlton, Vic., 3053, Australia.
/Předseda: Dr. S. Hofírek, jednatel: Dr. Z. Horný./